

شماره: ۴۲۱/۱۰۱۹۱۶

تاریخ: ۱۴۰۰/۱۱/۱۹

پوست:

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری نیکاراگوئه که به مجلس شورای اسلامی تقدیم شده بود و در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۰/۱۱/۱۰ مجلس با اصلاحاتی به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می‌شود.

محمدباقر قالیباف

دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۱۰۵۸۴/۲۹
تاریخ ثبت: ۱۴۰۰/۱۱/۲۳
کد پرونده:
ساعت ورود:

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری نیکاراگوئه

ماده واحده- لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری نیکاراگوئه مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و به دولت اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
تبصره ۱- ارجاع اختلافات موضوع مواد (۱۲) و (۱۳) این موافقتنامه به داورى توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

تبصره ۲- رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری نیکاراگوئه

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری نیکاراگوئه که از این پس «طرف‌ها» نامیده می‌شوند،
با علاقمندی به تحکیم همکاری‌های اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت،

با هدف به‌کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری‌های اتباع طرفها در قلمرو یکدیگر، و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های اتباع طرفها در قلمرو طرف دیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به‌کار رفته به شرح زیر است:

- ۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال و دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یک طرف در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف دیگر (که از این پس طرف سرمایه‌پذیر خوانده می‌شود) به‌کار گرفته شود:
  - الف) اموال منقول و غیر منقول و نیز حقوق مربوط به آنها.
  - ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکت‌ها.
  - پ) منافع، عایدات، پول و یا هرگونه مطالبات قابل وصول
  - ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، حق اختراع با مدت محدود، طرح‌ها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری و دانش فنی.
  - ث) حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.
- ۲- اصطلاح «سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چهارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف دیگر سرمایه‌گذاری کنند:
  - الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین و مقررات هر یک از طرفها اتباع آن طرف به‌شمار آیند و تابعیت طرف دیگر را دارا نباشند.
  - ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفها که به موجب قوانین و مقررات همان طرف تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیت‌های اقتصادی آنها در قلمرو طرف مزبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، کارمزد و حق‌الامتياز.

۴- اصطلاح «قلمرو»:

الف) در مورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت آن قرار دارد و شامل مناطق دریایی مربوط آن نیز می‌شود.

ب) در مورد جمهوری نیکاراگوئه به معنی قلمرو جمهوری نیکاراگوئه براساس قانون ملی آن و حقوق بین‌الملل می‌باشد.

ماده ۲- تشویق سرمایه‌گذاری

۱- هر یک از طرف‌ها اتباع خود را به سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف دیگر تشویق خواهد کرد.

۲- هر یک از طرف‌ها در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه‌گذاری اتباع طرف دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳- پذیرش سرمایه‌گذاری

۱- هر یک از طرف‌ها طبق قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲- هر یک از طرف‌ها پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات خود جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطا خواهد کرد.

ماده ۴- حمایت از سرمایه‌گذاری

۱- سرمایه‌گذاری‌های اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرف‌ها در قلمرو طرف دیگر از حمایت کامل قانونی طرف سرمایه‌پذیر و رفتار منصفانه‌ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.

۲- چنانچه یک طرف به موجب معاهده راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، اتحادیه اقتصادی یا هر سازمان اقتصادی منطقه‌ای دیگر یا به موجب موافقتنامه به صورت کلی یا عمدتاً مربوط به مالیات، مزایای خاصی را به سرمایه‌گذاران هر کشور ثالثی اعطا کند، آن طرف ملزم به اعطای مزایای مزبور به سرمایه‌گذاران طرف دیگر نخواهد بود.

ماده ۵- شرایط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرف‌ها و سرمایه‌گذار طرف دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶- مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه‌گذاری‌های اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرف‌ها توسط طرف دیگر، ملی یا سلب مالکیت نخواهد شد یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع، موثر و کافی غرامت انجام پذیرد. میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از اقدام ملی شدن، مصادره یا سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد.

۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد.

ماده ۷- زیان‌ها

سرمایه‌گذاران هر یک از طرف‌ها که سرمایه‌گذاری‌های آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۸- بازگشت و انتقال سرمایه

۱- هر یک از طرف‌ها طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه‌گذاری‌های موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تاخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

الف) عواید،

ب) مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری،

پ) حق‌الامتيازها و حق‌الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فن‌آوری،

ت) مبالغ پرداخت شده به موجب مواد ۶ و ۷ این موافقتنامه،

ث) اقساط وام‌های مربوط به سرمایه‌گذاری، مشروط بر آنکه از محل عملکرد سرمایه‌گذاری پرداخت شود،

ج) حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف سرمایه‌پذیر را دارا باشند،

چ) وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده ۱۲.

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری بر اساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.

۳- صرف‌نظر از مفاد این ماده، یک طرف می‌تواند از طریق اعمال قوانین خود به صورت عادلانه و به روش غیر تبعیض‌آمیز و با حسن نیت در موارد ذیل - اما محدود به آن نمی‌باشد- از انتقال جلوگیری یا آن را به تعویق بیندازد:

الف) ورشکستگی، عسر و حرج یا حمایت از حقوق بستکاران،

ب) تخلفات جزائی یا کیفری،

پ) اطمینان از اجرای احکام در رسیدگی‌های قضائی،

ت) پرداخت مالیات و عوارض،

۴- سرمایه‌گذار و طرف سرمایه‌پذیر می‌توانند در خصوص چگونگی بازگشت یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

ماده ۹- جانشینی

هر گاه یک طرف یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چهار چوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری به عمل آورده جانشین سرمایه گذار شود:

الف) جانشینی مزبور توسط طرف دیگر معتبر شناخته خواهد شد،

ب) جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود،

پ) اختلافات میان جانشین و طرف سرمایه پذیر بر اساس ماده ۱۲ این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰- رعایت تعهدات

هر یک از طرفها رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی یا حقوقی طرف دیگر تقبل نموده است، تضمین می نماید.

ماده ۱۱- دامنه شمول موافقتنامه

۱- این موافقتنامه در مورد همه سرمایه گذاران و سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران هر طرف در قلمرو طرف دیگر اعم از اینکه پیش یا پس از لازم الاجراء شدن این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات آن پذیرفته شده باشند، اعمال خواهد شد، اما در مورد هر اختلاف یا ادعای مربوط به سرمایه گذاری که قبل از لازم الاجراء شدن این موافقتنامه ایجاد شده، اعمال نخواهد شد.

۲- این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاریهایی اعمال می شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف سرمایه پذیر برسد.

الف) مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران، سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.

ب) مرجع صلاحیتدار جمهوری نیکاراگوئه، کارگروه سرمایه‌گذاری براساس قانون ۳۴۴، قانون تشویق سرمایه‌گذاری خارجی و آئین‌نامه آن است.

ماده ۱۲- حل و فصل اختلافات میان یک طرف و سرمایه‌گذار

(سرمایه‌گذاران) طرف دیگر

۱- چنانچه اختلافی میان طرف سرمایه‌پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف دیگر در باره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به‌صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲- چنانچه طرف سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا توسط یک طرف به طرف دیگر به توافق برسند، هر یک از آنها می‌تواند اختلاف را ارجاع کند به دادگاه صالح طرفی که سرمایه‌گذاری‌ها در قلمرو آن انجام شده یا به یک دیوان داورى موردی براساس قواعد داورى کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنسترال)، مگر تا حدی که استانداردهای مزبور:

الف) توسط طرفها اصلاح شده باشند یا

ب) توسط داوران اصلاح شده باشند مگر آنکه هر یک از طرفها در خصوص اصلاحیه پیشنهادی اعتراض کند.

۳- هر اختلافی که ابتدا در دادگاه‌های صالح طرف سرمایه‌پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی‌تواند به داورى ارجاع شود، و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داورى نخواهد بود

۴- هر اختلافی که به داورى ارجاع شود، از صلاحیت دادگاه‌های داخلی مستثنی خواهد بود. با وجود این، مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم‌له حکم داورى برای اجرای آن به دادگاه‌های داخلی مراجعه کند.

۵- هیئت داوری با توجه به سایر مواردی که طرف‌ها توافق نموده‌اند آئین و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۶- تصمیمات هیئت داوری برای طرف‌ها لازم‌الاتباع خواهد بود. طرف‌ها متعهد می‌شوند که تصمیمات را براساس قوانین ملی خود به موقع اجراء گذارند. طرف اختلاف می‌تواند اجرای حکم داوری را به موجب کنوانسیون نیویورک درخواست نماید.

ماده ۱۳- حل و فصل اختلافات بین طرف‌ها

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه بین طرف‌ها، ابتدا از طریق مذاکره و به‌طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرف‌ها می‌تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه‌ای برای طرف دیگر، موضوع را به یک هیئت داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرف‌ها و یک سر داور ارجاع نماید.

۲- در صورت ارجاع امر به داوری، هر یک از طرف‌ها ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می‌کند و داوران منتخب طرف‌ها ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرف‌ها ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سر داور به توافق نرسند، هر یک از طرف‌ها می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سر داور را تعیین نماید. سر داور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرف‌ها روابط سیاسی دارد.

۳- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرف‌ها باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه

معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفها باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچیک از طرفها را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۴- هیئت داوری با توجه به سایر مواردی که طرفها توافق نموده‌اند آئین و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۵- به جز در مواردی که هیئت داوری به نحو دیگری تعیین کند و با توجه به شرایط در هر مورد، هزینه‌های داوری از جمله حق الزحمه داوران به طور مساوی بین طرفها تقسیم می‌شود.

۶- تصمیمات هیئت داوری برای طرفها الزام‌آور خواهد بود.

ماده ۱۴- اعتبار موافقتنامه

۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفها به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفها از طریق مجاری دیپلماتیک به طرف دیگر مبنی بر اینکه تشریفات لازم را طبق قوانین و مقررات خود در باره لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجرا گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفها فسخ آن را به طور کتبی به اطلاع طرف دیگر برساند که در این صورت موافقتنامه (۶) ماه پس از اعلام مزبور فسخ شده تلقی می‌گردد.

۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاری‌های مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

۴- این موافقتنامه را می‌توان با موافقت کتبی بین طرفها اصلاح نمود. هر اصلاحیه بخشی جدایی ناپذیر از موافقتنامه خواهد بود و به موجب همان

رویه‌ای لازم‌الاجرا می‌گردد که برای لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه مقرر شده است.

ماده ۱۵- زبان و تعداد متون

این موافقتنامه، مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده، در دو نسخه به زبان‌های فارسی، اسپانیولی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک می‌باشد. این موافقتنامه در تهران در ۱۹ مرداد ۱۳۹۸ مطابق با ۱۰ آگوست ۲۰۱۹ به امضای نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری نیگاراگوئه رسید.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف جمهوری نیگاراگوئه
فرهاد دژپسند ایوان آدولفو آکوستا مونتالوان
وزیر امور اقتصادی و دارایی وزیر دارایی و اعتبارات عمومی

لایحه فوق‌الذکر مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ دهم بهمن‌ماه یکهزار و چهارصد مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

محمدباقر قالیچاق

~~۱۳۱۱/۱۰/۱۹۱۷~~

۱۴۰۰/۱۱/۱۹

AGREEMENT
ON
RECIPROCAL PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF NICARAGUA

دفتر هیئت دولت

۱

PREAMBLE

The Government of the Islamic Republic of Iran and the Government of the Republic of Nicaragua hereinafter referred to as the "Parties",
 Desiring to intensify economic cooperation to the mutual benefit of both States,
 Intending to utilize their economic resources and potential facilities in the area of investments as well as to create and maintain favourable conditions for investments of the nationals of the Parties in each other's territory, and
 Recognizing the need to promote and protect investments of the nationals of the Parties in the territory of the other Party.

Have agreed as follows:

**ARTICLE I
 DEFINITIONS**

For the purpose of this Agreement, the meaning of the terms used therein are as follows:

1. The term "investment" refers to every kind of asset and property, including the following, by the investors of one Party in the territory of the other Party in accordance with the laws and regulations of the other Party (hereinafter referred to as the Host Party):
  - (a) movable and immovable property as well as rights related thereto;
  - (b) shares or any kind of participation in companies;
  - (c) utilities, earnings, money and/or receivables;
  - (d) industrial and intellectual property rights such as patent, utility models, industrial designs or models, trademarks, names and know-how;
  - (e) rights to explore, extract or exploit natural resources.

2. The term "investors" refers to the following persons who invest in the territory of the other Party within the framework of this Agreement:
  - (a) Natural persons who, according to the laws and regulations of either Party, are considered to be his national and have not the nationality of the other Party.

دفتر هیئت دولت

(b) Legal persons of either Party which are established under the laws and regulations of that Party included their headquarters or their economic activities are located in the territory of that Party.

3. The term "returns" refers to the amounts legally yielded by an investment including profit derived from investments, dividends, royalties and fees.
4. The term "territory" refers to:
  - a) In respect of the Islamic Republic of Iran: the areas under its sovereignty and jurisdiction, including its maritime areas.
  - b) In respect of the Republic of Nicaragua: the territory of the Republic of Nicaragua, in accordance with its national legislation and International Law.

ARTICLE 2 PROMOTION OF INVESTMENTS

1. Either Contracting Party shall encourage its nationals to invest in the territory of the other Party.
2. Either Contracting Party, within the framework of its laws and regulations, shall create favourable conditions for attraction of investments of nationals of the other Party in its territory.

ARTICLE 3 ADMISSION OF INVESTMENTS

1. Each Party shall admit investments of natural and legal persons of the other Party in its territory in accordance with its laws and regulations.
2. When an investment is admitted, either Party shall, in accordance with its laws and regulations, grant all necessary permits for the realization of such an investment.

ARTICLE 4 PROTECTION OF INVESTMENTS

1. Investments of natural and legal persons of either Party effected within the territory of the other Party, shall receive the host Party's full legal protection and fair treatment not less favourable than that accorded to its investors or to investors of any third state who are in a comparable situation.

2. If a Party grants special advantages to investors of any third country under a treaty concerning the establishment of a free trade area, customs union, common market, economic union or any other form of regional economic organization or under an agreement relating wholly or mainly to taxation, that Party shall not be obliged to accord such advantages to investors of the other Party.

**ARTICLE 5
MORE FAVOURABLE PROVISIONS**

Notwithstanding the terms set forth in this Agreement, more favourable dispositions which have been or may be agreed upon by either of the Parties with an investor of the other Party are applicable.

**ARTICLE 6
EXPROPRIATION AND COMPENSATION**

1. Investments of natural and legal persons of either Party shall not be nationalized, expropriated or subjected to similar measures by the other Party except such measures are taken for public purposes, in accordance with due process of law, in a non-discriminatory manner, and upon payment of prompt, effective and adequate compensation. The amount of compensation shall be equivalent to the market value of the investment immediately before the action of nationalization or expropriation was taken or became known.
2. The amount of compensation shall be equivalent to the market value of the investment immediately before the action of nationalization or expropriation was taken or became known.

**ARTICLE 7
LOSSES**

Investors of either Party whose investments suffer losses due to any armed conflict, revolution or similar state of emergency in the territory of the other Party shall be accorded by the other Party treatment no less favourable than that accorded to its own investors or to investors of any third country.

دفتر هیئت دولت

**ARTICLE 8
REPATRIATION AND TRANSFER**

1. Each Party shall, in accordance with its laws and regulations, permit in good faith the following transfers related to investments referred to in this Agreement, to be made freely and without delay out of its territory:

- (a) returns;
- (b) proceeds from the sale and/or liquidation of all or part of an investment;
- (c) royalties and fees related to transfer of technology agreement;
- (d) sums paid according to Articles 6 and/or 7 of this Agreement;
- (e) loan instalments related to an investment provided that they are paid out of such investment activities;
- (f) monthly salaries and wages received by the employees of an investor who have obtained in the territory of the host Party, the corresponding work permits related to that investments;
- (g) payments arising from a decision of the authority referred to in Article 12.

2. The above transfers shall be effected in a convertible currency and at the current rate of exchange in accordance with the exchange regulations prevailing on the date of transfer.

3. Notwithstanding the provisions of this Article, a Party may delay or prevent a transfer through equitable, non-discriminatory and good faith application of its legislation in the following cases, but not limited to:

- a) bankruptcy, insolvency or the protection of the rights of creditors;
- b) criminal or administrative offenses;
- c) ensuring enforcement of judgments in adjudicatory proceeding;
- d) the payment of tax and dues.

4. The investor and the host Party may agree otherwise on the mechanism of repatriation or transfer to in this Article.

**ARTICLE 9
SUBROGATION**

If a Party or its designated agency, within the framework of a legal system, subrogates an investor pursuant to a payment made under an insurance or guarantee agreement against non-commercial risks:

دفتر هیئت دولت

- (a) such subrogation shall be recognized, by the other Party;
- (b) the subrogee shall not be entitled to exercise any rights other than the rights which the investor would have been entitled to exercise;
- (c) disputes between the subrogee and the host Party shall be settled in accordance with Article 12 of this Agreement.

**ARTICLE 10
OBSERVANCE OF COMMITMENTS**

Either Party shall guarantee the observance of the commitments it has entered into with respect to investments of natural or legal persons of the other Party.

**ARTICLE 11
SCOPE OF THE AGREEMENT**

1. This Agreement shall apply to all investors and investments made by investors of either Party in the territory of the other Party, admitted in accordance with its laws and regulations, whether made before or after the entering into force of this Agreement, but shall not apply to any dispute or claim concerning an investment which arose before the entry into force of this Agreement.
2. This Agreement shall apply to investments approved by the competent authority of the host Party.
  - a) The competent authority in the Islamic Republic of Iran is "Organization for Investment, Economic and Technical Assistance of Iran (O.I.E.T.A.I)" or any other authority which may succeed it.
  - b) The competent authority in the Republic of Nicaragua is the Investment Committee of Nicaragua, according to the Law 344, Foreign Investment Promotion Law - and its Regulation.

**ARTICLE 12
SETTLEMENT OF DISPUTES BETWEEN A PARTY AND
INVESTOR(S) OF THE OTHER PARTY**

1. If any dispute arises between the host Party and investor(s) of the other Party with respect to an investment, the host Party and the investor(s) shall primarily endeavour to settle the dispute in an amicable manner through negotiation and consultation.
2. In the event that the host Party and the investor(s) cannot agree within six months from the date of notification of the claim by one party to the

دفتر هیئت دولت

other, either of them may refer the dispute to a competent court of the Party in whose territory investments are made, or to an ad-hoc arbitration tribunal in accordance with the Arbitration Rules of the United Nations Commission for International Trade Law (UNCITRAL). Except to the extent that those standards have been:

- a) modified by the Parties or
  - b) modified by the arbitrators, unless either Party objects to the proposed amendment.
3. A dispute primarily referred to the competent courts of the host Party, as long as it is pending, cannot be referred to arbitration save with the parties agreement, and in the event that a final judgment is rendered, it cannot be referred to arbitration.
  4. National courts shall not have jurisdiction over any dispute referred to arbitration. However, the provisions of this paragraph do not bar the winning party to seek for the enforcement of the arbitral award before national courts.
  5. Subject to other provision agreed by the parties, the arbitral tribunal shall determine its procedure and the place of arbitration.
  6. The decisions of the tribunal shall be binding on the Parties. The Parties undertake to execute decisions in accordance with the national legislation. The disputing Party may seek enforcement of an arbitration Award under the New York Convention.

ARTICLE 13 SETTLEMENT OF DISPUTES BETWEEN THE PARTIES

1. All disputes arising between the Parties relating to the interpretation or application of this Agreement shall, in the first place, be settled amicably by consultation. In case of disagreement, either Party may subject to its laws and regulations, while sending a notice to the other Party, refer the case to an arbitral tribunal of three members consisting of two arbitrators appointed by the Parties and an umpire.
2. In case the dispute is referred to the arbitral tribunal, either Party shall appoint an arbitrator within sixty days from the receipt of the notification and the arbitrators appointed by the Parties shall appoint the umpire within sixty days from the date of last appointment. If either Party does not appoint its own arbitrator or the appointed arbitrators do not agree on the appointment of the umpire within the said periods,

۲۲/۱-۱۹۱۹

۱۴-۱۱/۱۹

each Party may request the President of the International Court of Justice, to appoint the arbitrator of the failing Party or the umpire, as the case may be.

However, the umpire shall be a national of a state having diplomatic relations with both Parties at the time of the appointment.

3. In case the umpire is to be appointed by the President of the International Court of Justice, if the President of the International Court of Justice cannot carry out the said function or if he is a national of either Party, the appointment shall be made by the vice-president of the International Court of Justice, and if the vice-president cannot also carry out this function or he is a national of either party, the appointment shall be made by the senior member of the said court who is not a national of either Party.
4. Subject to other provisions agreed by the Parties, the arbitral tribunal shall determine its procedure and the place of arbitration.
5. Unless the court decides otherwise, and taking into account individual circumstances, the costs of the arbitration, including the fees of the arbitrators, shall be divided equally between the Parties.
6. The decisions of the arbitral tribunal shall be binding on the Parties.

ARTICLE 14 VALIDITY OF THE AGREEMENT

1. This Agreement shall be approved/ratified by the competent authorities of each Party in accordance with their laws and regulations.
2. This Agreement shall enter into force for a period of ten years after 30 days from the date of the last notification through diplomatic means of either Party to the other Party that it has fulfilled necessary procedures, in accordance with its laws and regulations for the entry into force of this Agreement. After the said period, this Agreement shall remain in force thereafter unless one of the Parties notifies the other Party in writing of its termination. In this case, the Agreement shall be considered terminated six months after the said period.
3. After the expiration of the validity or termination of this Agreement its provisions shall apply to investments under this Agreement for a further period of ten years.

دفتر هیئت دولت

۴۲۱/۱-۱۹۱۶

۱۴۰۰/۱/۱۹

4. This Agreement may be amended by written agreement between the Contracting Parties. Any amendment shall be an integral part of the Agreement and enter into force under the same procedure required for entering into force of the present Agreement.

**ARTICLE 15
LANGUAGE AND NUMBER OF TEXTS**

This Agreement, that contains one preamble and fifteen articles, is done in duplicate in the Persian, Spanish and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

Signed in Tehran on 19th of Mordad 1398 corresponding to 10th of August 2019 by representatives of the Government of the Islamic Republic of Iran and the Government of the Republic of Nicaragua.

For the
Government of the
Islamic Republic of Iran

Farhad Bejpasand
Minister of Economic
Affairs and Finance

For the
Government of the
Republic of Nicaragua

Ivan Adolfo Acosta Montalvan
Ministry of Finance and Public
Credit

دفتر هیئت دولت